

Arts Escèniques

La matèria d'Arts Escèniques pretén abordar, de manera integral, els processos de creació escènica i performativa. Aquests processos de creació són una eina de transformació i recreació de la realitat que ens fa reflexionar sobre el món, la condició humana, les emocions que ens travessen i les relacions socials, afectives i de poder. Dins de les Arts Escèniques s'inclouen diferents modalitats que responen a un origen i una estructuració comuns: el ritual i l'espectacle. Des de manifestacions que es troben als fonaments culturals de la societat, com són el teatre i la dansa clàssics, amb les seves convencions, que actuen recreant situacions, fins al que anomenem "arts performatives", en què es prescindeix de la convenció escènica, totalment o parcialment, i s'articula un discurs basat en el cos des de l'aquí i l'ara, amb la intenció de generar una transformació de la realitat percebuda. Aquestes dues maneres d'abordar la creació no són excloents ni tenen uns límits definits, i actualment conviuen i confluixen.

El cos i la veu són un element central en les arts escèniques, en què es desenvolupen les capacitats expressives i cinètiques (corporals i gestuals) de l'intèpret. L'alumnat aprèn a expressar i transmetre idees, sentiments i emocions, pròpies o compartides, mitjançant la pràctica de diferents modalitats d'arts escèniques i performatives.

Aquesta matèria s'articula al voltant de 6 competències específiques, íntimament relacionades amb els components de la competència clau 8 (consciència i expressió culturals), i amb els sabers bàsics que conformen la matèria mateixa que descriurem a continuació. Aquestes competències específiques pretenen establir l'adquisició dels coneixements, de les destreses i de les actituds en l'àmbit de les arts escèniques i performatives, relacionades amb la competència clau Identitat cultural, recepció cultural, autoexpressió i producció artística i cultural.

Les competències s'han de treballar a partir de situacions d'aprenentatge, en contextos reals o significatius, que convidin l'alumnat a la reflexió, la col·laboració i l'acció.

L'assoliment de les competències específiques constitueix la base per a l'avaluació competencial de l'alumnat i es valorarà a través dels criteris d'avaluació. No hi ha una vinculació unívoca i directa entre criteris d'avaluació i sabers. Les competències específiques s'avaluaran mitjançant la posada en acció de diferents sabers, en diferents situacions, proporcionant la flexibilitat necessària per establir connexions entre si. En un enfocament competencial, els criteris d'avaluació i els sabers es vertebren al voltant de les competències específiques.

Els sabers han estat articulats en cinc blocs: *el patrimoni escènic i performatiu; expressió i comunicació escènica i performativa; expressió corporal aplicada a les arts escèniques i performatives; escenificació i representació escènica i performativa i la recepció de les arts escèniques i performatives*. Aquests sabers s'han graduat i distribuït entre els dos cursos de la matèria.

L'enfocament competencial de primer de batxillerat és el de dur a terme exercicis relacionats amb l'expressió corporal aplicada a les arts escèniques clàssiques i als espectacles senzills, en què s'utilitzi la convenció escènica (espai, temps, quarta paret, etc.). Igualment, es pretén un coneixement dels espais escènics existents, des d'una perspectiva històrica, funcional i de conservació i foment del patrimoni escènic (material i immaterial). Per al segon curs, el nivell dels exercicis està més vinculat a les manifestacions contemporànies i actuals, que hem anomenat, de manera genèrica i flexible, "performativitat", en què es produeix una absència total o parcial de la convenció escènica clàssica.

En aquest segon curs, l'expressió corporal haurà de formar part essencial de la pràctica, tant per les característiques performatives actuals com per l'objectiu de fer un espectacle complex, en què, preferentment, es fusionin elements de les dues concepcions, l'escènica clàssica i l'escènica i performativa actual. Durant aquest curs, l'alumnat ha d'adquirir una visió integradora de l'impacte social que poden tenir les manifestacions escèniques i performatives, particularment l'anomenada memòria performativa, en la comprensió i la transformació del món actual. De la mateixa manera, caldrà conèixer les anomenades manifestacions parateatrals, en què s'inclouen les desfilades, les cercaviles, els rituals, les festes i els espectacles populars. L'anàlisi de peces dramàtiques també pretén diferenciar els efectes que les convencions escèniques produeixen en els espectadors: ubicació, definició, participació, efecte mirall i catàrtic, etc. Així mateix, s'han establert exercicis associats a l'emprenedoria (producció i gestió) cultural des de la perspectiva social.

Els criteris d'avaluació, vinculats directament a les competències específiques, expliciten l'avaluació de les capacitats i els sabers que cal desenvolupar, mesuren el grau de desenvolupament d'aquestes competències i concreten els aprenentatges que volem identificar en l'alumnat i la manera de fer-ho. Per tant, comencen per avaluar l'acció que determina la competència, quina és la finalitat de l'exercici buscat, alhora que estableixen pautes per a la valoració dels processos que porten a aquest exercici. El professorat ha de contextualitzar i flexibilitzar aquests criteris d'acord amb les circumstàncies de la seva activitat. S'han expressat de manera que permetin més nivells de concreció o gradació, fins a arribar a l'establiment d'una rúbrica individualitzada. Per a les competències específiques de contingut més general, s'han establert 2 o 3 criteris d'avaluació, mentre que les més específiques, essencialment relacionades amb la producció de manifestacions escèniques i performatives, tenen un únic criteri d'avaluació, susceptible, tal com s'ha indicat, de ser anivellat en diverses gradacions.

A la programació d'Arts Escèniques s'ha de tenir molt en compte l'enfocament dels dos cursos: més centrat en l'expressió individual i la representació escènica clàssica a primer de batxillerat, i destinat a desenvolupar un espectacle complex, actual i col·laboratiu a segon de batxillerat. Resultarà fonamental combinar exercicis d'aquesta matèria amb d'altres, com Literatura Dramàtica, etc. Tots estan íntimament lligats, ja que l'assoliment de competències és seqüencial i basada en l'augment de la complexitat de l'exercici. En tot cas, cal tenir molt en compte allò que s'ha indicat en les situacions d'aprenentatge, que pot ser un element de partida molt important per al treball a l'aula.

De tot el que s'ha exposat es dedueix que Arts Escèniques és una matèria que es desenvoluparà plenament amb l'aprenentatge basat en projectes i l'aprenentatge basat en indagacions. A més, el treball interdisciplinari serà fonamental per aplicar sabers essencials d'altres disciplines amb un reflex important en la matèria, per exemple, l'aptitud vocal.

En definitiva, les arts escèniques i performatives contribueixen a fer una ciutadania democràtica i responsable. Consoliden la maduresa personal, afectivosexual i les habilitats socials, i fomenten un comportament respectuós i no violent amb els altres. Promouen l'equitat a través del reconeixement i l'anàlisi de les desigualtats existents, i fan que l'alumnat les hagi d'afrontar i hi reflexioni. Fomenten la motivació i la perseverança i desenvolupen la creativitat, la sensibilitat artística, l'assertivitat, la resiliència i l'esperit emprendedor. Afavoreixen el desenvolupament d'una identitat multidimensional, així com el sentit de pertinença a una comunitat heterogènia i multicultural. Així doncs, aquesta matèria es concep com un instrument fonamental en la formació integral de les persones. A partir de coneixements, destreses i actituds imprescindibles per al creixement personal, planteja reptes morals i de consciència social i mediambiental.

Competències específiques

Competència 1

Analitzar i mostrar percepcions sobre peces escèniques per promoure-les com a font d'enriquiment personal, gaudi estètic i construcció de la identitat cultural, la cohesió social i la llibertat d'expressió.

Criteris d'avaluació

1r curs	2n curs
<p>1.1 Analitzar críticament els elements que conformen les manifestacions escèniques i performatives, i explicar la funció exercida per cadascun.</p> <p>1.2 Comparar diferents manifestacions escèniques i performatives de qualsevol època, des del sentit crític mitjançant diferents suports, establint relacions amb la pròpia identitat cultural.</p> <p>1.3 Promoure activitats d'expressió escènica i performativa actual, mitjançant accions que tinguin com a finalitat la visibilització, la transformació i la cohesió social.</p> <p>1.4 Presenciar, amb interès, manifestacions escèniques i performatives, diferenciant-ne els elements constitutius.</p>	<p>1.1 Promoure activament les manifestacions escèniques i performatives, percebent-les com a element catalitzador de la llibertat d'expressió, tant individual com col·lectiva.</p> <p>1.2 Analitzar críticament els elements constitutius del patrimoni dramàtic, cercant les respostes ofertes als grans interrogants de l'ésser humà.</p> <p>1.3 Expressar percepcions sobre el significat dels elements estètics i dramàtics de les manifestacions escèniques i performatives, desenvolupant la capacitat de gaudir-ne amb la recepció.</p> <p>1.4 Analitzar i valorar la progressió dramàtica de les manifestacions escèniques i performatives, experimentant-ne, de manera compartida, l'efecte desinhibidor i alliberador.</p>

La recepció cultural, és a dir, actuar com a públic espectador, és un element fonamental per a la construcció de la identitat cultural i la creació de propostes personals. En aquesta etapa, l'alumnat ha de ser capaç d'implicar-se activament en la recepció de les manifestacions escèniques i performatives, ja que són, per definició, efímeres. L'atenció ha d'estar centrada en l'espectacle durant tot el seu desenvolupament. Així es podran percebre els elements més subjectius de la representació: la bellesa plàstica i la identificació amb els caràcters dels personatges. Per tant, la recepció ha de ser, prioritàriament, de manifestacions en directe, no registrades.

L'efecte catàrtic o alliberador depèn del grau d'identificació que s'assoleixi amb el personatge i la situació, que connecta amb la resposta emocional en l'espectador. Les manifestacions escèniques i performatives poden actuar com a mirall en què aquest espectador es vegi reflectit, per això cal identificar i comprendre els elements de convenció escènica, o bé les referències que clarament ens remeten a una situació concreta.

Aquesta competència també es relaciona amb el procés de construcció de les identitats culturals. L'alumnat de batxillerat ja compta amb els fonaments d'una identitat cultural pròpia

i la percepció d'identitats diferents en les persones del seu entorn. Es tracta d'utilitzar els elements del patrimoni escènic i performatiu per enriquir aquesta identitat cultural bàsica, i identificar-lo com a element de la llibertat d'expressió i com a catalitzador del sentiment de pertinença a una comunitat, sempre sota els principis de convivència democràtics.

Els espais escènics històrics formen part del patrimoni material, sempre vinculats a la representació, és a dir, a l'existència efímera. Per la seva banda, els textos dramàtics, com a propostes per ser posades en escena, també tenen una plasmació ubicada al present. Per tant, la reflexió sobre aquest patrimoni cal fer-la tenint en compte que és efímera, tot i que es repeteixi amb una certa similitud entre funció i funció. El teatre, com a manifestació cultural o espai de representació, ha de tenir el relleu que mereix pel seu paper en la cultura al llarg del temps.

Les idees, els sentiments i les emocions transmeses per la manifestació escènica o performativa han de ser analitzades *a posteriori*, tenint en compte els elements configuradors de la identitat individual, així com els principis de la convivència, el respecte i la inclusió social.

Competència 2

Aplicar les relacions entre anatomia i espai escènic, amb cura de la veu i del cos, per desenvolupar l'expressivitat, la pròpia acceptació i la creativitat.

Criteris d'avaluació

1r curs	2n curs
<p>2.1 Classificar, amb flexibilitat, les manifestacions escèniques i performatives, atenent els requeriments biomecànics i cinètics derivats de cadascuna i la cura de la veu i del cos.</p> <p>2.2 Descobrir les possibilitats expressives de la mecànica vocal i corporal, improvisant de manera creativa sobre la base d'un motiu determinat.</p> <p>2.3 Experimentar, de manera guiada, amb les dimensions temporal i espacial de l'expressió corporal, interactuant amb els altres de manera coordinada i col·laborativa, i complint les exigències del procés.</p>	<p>2.1 Seleccionar recursos propis d'expressió vocal i corporal, tenint en compte un rol dramàtic o performatiu establert prèviament, enriquint-lo amb la pròpia identitat.</p> <p>2.2 Desenvolupar expressions artístiques basades en el propi cos, atenent les dimensions temporal i espacial, prenent com a base un motiu previ, de manera col·laborativa.</p>

La base de l'expressió corporal aplicada a les arts escèniques i performatives es troba en els principis de la cinesiologia, la proxèmica i la biomecànica, és a dir, els estudis sobre el moviment humà, l'anatomia mecànica i l'efecte dels espais en les persones.

Les diferents modalitats d'espectacle demanaran exercicis diferents, doncs, per establir una preparació adequada. Aquest procés d'adequació es basa en l'entrenament físic de base i

l'entrenament preexpressiu. L'entrenament físic permetrà mantenir una base física suficient i l'entrenament preexpressiu prepararà el cos per expressar alguna cosa al lloc de la representació.

Tots dos processos requereixen constància, disciplina i, indagació en les possibilitats del nostre físic i ser capaços de deixar parlar el cos. Aquest diàleg amb la pròpia morfologia corporal ha de portar a millorar l'acceptació de les característiques físiques de cada estudiant, coneixent-ne les possibilitats i els límits, i al desenvolupament de la capacitat expressiva innovadora, és a dir, creativa.

Per anar un pas més enllà en la capacitat expressiva del cos, caldrà tenir-ne cura. Per això s'adoptaran tècniques de preparació segures i hàbits de vida saludables i sostenibles.

Els objectius d'aquesta competència són millorar la capacitat expressiva de l'alumnat i adquirir hàbits d'esforç i bona predisposició.

Competència 3

Interpretar amb la veu i el cos, en un context escènic, de manera col·laborativa i compromesa, per transmetre idees, sentiments i emocions.

Criteris d'avaluació

1r curs	2n curs
<p>3.1 Proposar relacions dramatúrgiques a partir d'un motiu previ, utilitzant l'expressió corporal de manera creativa.</p> <p>3.2 Aplicar millores en l'expressió vocal i corporal de l'exercici treballant de manera col·laborativa i compromesa.</p>	<p>3.1 Compondre un rol dramàtic, integrant la pròpia identitat, sobre la base d'un text previ.</p> <p>3.2 Construir un rol dramàtic atenent les consignes i col·laborant i cooperant en el desenvolupament de la manifestació artística.</p>

El treball interpretatiu suposa trobar camins entre el què (idees, sentiments i emocions que es volen transmetre) i el com (instruments amb què es pretén transmetre).

Basant-se en la innovació i en l'aprofitament de les possibilitats del cos, l'intèrpret sempre ha de buscar superar-se: transmetre de la millor manera possible allò que vol expressar. Per tant, exigeix un compromís de l'intèrpret amb el que fa en escena com un fi en si mateix. Un cop s'ha deixat parlar al cos i se n'han millorat les possibilitats, cal dotar l'expressió de sentit dramàtic.

Aquest sentit s'assoleix mitjançant la càrrega psicològica que s'aboca a l'expressió i les dimensions espacial i temporal. Sovint, aquestes dimensions s'estableixen en escena amb altres executants o intèrprets. Per tant, la creació de coreografies o moviments escènics responen tant a un sentit plàstic com dramàtic, cosa que demana un treball coordinat i col·laboratiu, on l'expressió artística individual s'adaptarà a l'expressió del conjunt.

Competència 4

Crear propostes escèniques i performatives, a partir de l'anàlisi i la selecció d'elements tècnics, dramàtics, expressius i plàstics, per respondre a una finalitat determinada.

Criteris d'avaluació

1r curs	2n curs
<p>4.1 Definir en un projecte els elements tècnics, dramàtics, expressius i plàstics necessaris per a la proposta a realitzar, cercant-ne l'adequació per a la finalitat establerta, amb creativitat i sentit col·laboratiu.</p> <p>4.2 Desenvolupar un projecte escènic i performatiu senzill, partint d'una proposta prèviament debatuda, mitjançant el treball col·laboratiu.</p> <p>4.3 Exposar una proposta escènica i performativa senzilla, partint d'un motiu original o preexistent, que mobilitzi i cohesioni els altres.</p>	<p>4.1 Defensar una proposta escènica o performativa complexa, partint d'un motiu original o preexistent, que mobilitzi i cohesioni els altres.</p> <p>4.2 Desenvolupar un projecte escènic o performatiu complex, partint d'un motiu original o preexistent que involuci els altres.</p> <p>4.3 Adaptar els elements tècnics, dramàtics, expressius i plàstics disponibles als requeriments del projecte a desenvolupar, tenint en compte les intencionalitats buscades i basant-se en el treball col·laboratiu i inclusiu.</p>

Qualsevol projecte escènic i performatiu respon a un objectiu determinat: transmetre i compartir idees, sentiments i emocions. Les propostes escèniques i performatives han de basar-se, doncs, en una dramatúrgia estudiada que les cohesioni.

És fonamental que en l'arrel de la proposta dramàtica hi hagi un element personal, resultat de la pròpia experiència vital. Aquest germe ha de ser el producte d'una anàlisi introspectiva que l'alumnat ha de fer fugint d'idees preestablertes o prejudicis. L'element que vehicularà aquest factor catalitzador pot ser creat expressament, o bé pot ser creat a partir d'un element preexistent que atorgui coherència dramàtica: text dramàtic, narratiu, audiovisual, succés històric o qualsevol component del patrimoni cultural.

La proposta dramàtica respon a un procés comunicatiu que ha de ser multidireccional i es realimenta al llarg del seu desenvolupament. Així doncs, per establir aquest canal de comunicació és fonamental que se seleccionin diferents elements amb què articular el projecte.

La selecció d'elements es farà des d'un repertori ideal a primer de batxillerat, i des dels mitjans realment disponibles a segon curs. Això no implica que en el projecte de primer no es tingui en compte els mitjans, al contrari, atesa la seva senzillesa, s'hauria de centrar fonamentalment en l'expressió corporal i la paraula. Tanmateix, s'haurà fet una elecció ideal entre els elements de què, en teoria, podria disposar-se. Posteriorment, a segon curs es desenvoluparà el projecte adaptant-se als elements realment disponibles. En qualsevol cas, tant a la selecció ideal com a la real, cal buscar la innovació en l'ús de recursos diferents, integradors i, sobretot, que cerquin la bellesa plàstica.

La proposta ha de ser assumida per la totalitat del grup com un repte a assolir de manera col·laborativa. El treball col·laboratiu implica la participació de tothom, també dels espectadors, amb diferents funcions i graus de responsabilitat. La selecció que es faci, ideal o real, d'elements dramàtics, expressius i plàstics, condicionarà el grau de treball col·laboratiu que es pot assolir. Per això el procés de desenvolupament s'ha de fer de manera compartida. Des de l'inici, les conclusions de l'anàlisi introspectiva i del motiu generador han de ser sotmesos a una posada en comú i un debat, s'han de cercar els elements que responen a les inquietuds humanes. Aquests elements serviran per reforçar el sentiment de pertinença al grup i de compromís amb el projecte.

Competència 5

Planificar i participar en totes les fases d'una producció escènica, amb eficàcia i creativitat, per dotar de valor i significat tant el procés com el producte final adaptant-se als mitjans disponibles.

Criteris d'avaluació

1r curs	2n curs
<p>5.1 Dissenyar les fases d'un projecte escènic o performatiu senzill, coherent amb les intencionalitats acordades, afavorint el treball col·laboratiu.</p> <p>5.2 Aportar accions i idees en diferents fases d'una producció escènica o performativa senzilla, prèviament acordada, desenvolupant diferents rols i contribuint a aconseguir un procés creatiu eficient, col·laboratiu i integrador.</p>	<p>5.1 Planificar les diferents fases per les quals ha de transitar un projecte escènic i performatiu complex, optimitzant els recursos disponibles, tenint en compte les intencionalitats i mobilitzant inclusivament els altres.</p> <p>5.2 Exercir, amb creativitat i eficiència, diferents rols en les diferents fases d'un projecte escènic i performatiu complex, implicant-se en el bon desenvolupament del procés i en la consecució d'un resultat satisfactori, fruit del treball col·laboratiu.</p>

La planificació d'un espectacle comporta decidir qui fa alguna cosa, en quin moment i de quina manera. Quan els recursos i el temps són limitats, és imprescindible optimitzar-los des del començament. Un pla de treball realista i que hagi tingut en compte totes les opinions promourà la recerca d'una finalitat comuna. Cal que l'alumnat senti com a propi el projecte perquè s'impliqui en un recorregut que serà, progressivament, més exigent.

Les manifestacions escèniques i performatives transiten per una sèrie de fases que són fonamentals per al resultat final. En aquestes fases es realitza, de manera gradual, un procés de creació de significat, mitjançant uns elements formals dins d'un context determinat. Un procés correcte no assegura totalment un resultat òptim; tanmateix, sense un procés adequat és impossible aconseguir cap resultat.

La possible coincidència en el temps de diversos projectes, com seria el cas a primer de batxillerat, o d'un projecte amb una complexitat important, a segon de batxillerat, exigeix, doncs, una planificació acurada. La planificació d'un projecte ha de tenir en compte que si es prenen decisions entre tots els participants, el grau d'apropiació que cadascú faci del

projecte influirà poderosament en el fet que l'alumnat es mobilitzi. A més, a mida que el projecte va prenent forma, el nombre creixent de funcions necessàries només serà possible mitjançant un treball col·laboratiu i coordinat. Per tant, tot l'alumnat ha de mobilitzar els coneixements, les destreses i les aptituds adquirides perquè les diferents fases assoleixin els objectius parcials plantejats en la planificació de l'espectacle.

Competència 6

Representar una producció escènica davant del públic, considerant totes les oportunitats socials i econòmiques que se'n deriven, per establir una comunicació inclusiva i cohesionadora amb els espectadors.

Criteris d'avaluació

1r curs	2n curs
6.1 Representar un projecte escènic i performatiu senzill, adaptant-se a la viabilitat i al context cercant la cohesió social i la inclusió de tots els assistents i participants.	6.1 Representar públicament un projecte escènic i performatiu complex, involucrant tots els participants i mantenint una comunicació cohesionadora i inclusiva amb els espectadors.

L'actuació en viu genera una resposta psicològica a totes les persones involucrades. Es transmeten i es comparteixen idees, sentiments i emocions d'una manera directa, sense més mediació que la pròpia convenció escènica o el context cultural en què es desenvolupa. La manifestació escènica i performativa s'egota al mateix moment de la representació. El seu registre en un suport audiovisual donarà lloc a una manifestació diferent, intervinguda pel propi suport. El que perdura és l'impacte que exerceix sobre els assistents i els participants, per això la rellevància social que en totes les èpoques ha tingut, i té, el teatre. Al llarg del temps, les persones continuen desplaçant-se i participant en manifestacions escèniques i performatives, ja sigui a la via pública o en un espai específic.

El mateix projecte, amb les modificacions degudes, pot ser representat en diferents espais, canviant-ne el significat i l'impacte exercit. És possible que una manifestació escènica i performativa tingui el lloc de representació en un espai determinat, però també que es pugui adaptar a diferents espais sense alterar-ne el missatge fonamental.

Aquesta capacitat es pot aprofitar com un element de cohesió social i de desenvolupament econòmic. La representació ha de ser dissenyada prèviament per optimitzar l'efecte del que volem transmetre i compartir. En la matèria d'Arts Escèniques s'han d'identificar tots els elements d'oportunitat econòmica que es podrien generar amb el projecte, però l'execució ha de cercar prioritàriament l'impacte social en la inclusió i la cohesió.

Sabers

Els sabers, entesos com el conjunt de coneixements, destreses, valors i actituds, es formulen amb relació a contextos en què es pot desenvolupar l'aprenentatge competencial. Els i les docents poden incorporar contextos alternatius si ho consideren pertinent. Per tal de facilitar els aprenentatges i el desenvolupament de les competències específiques

correspondents, el professorat pot valorar la possibilitat d'organitzar els sabers de la matèria, o de les diferents matèries coordinades en un àmbit, a partir de situacions.

Les situacions permeten programar el curs de qualsevol nivell, matèria o àmbit a partir d'una col·lecció o seqüència de reptes, contextos i circumstàncies del món real, dels quals deriven preguntes que cal contestar i que entrellacen els sabers, és a dir, els coneixements, les destreses, els valors i les actituds, amb les capacitats que sustenten l'enfocament competencial dels aprenentatges, la qual cosa modifica la planificació habitual d'adquisició de sabers i competències basada en la lògica acadèmica pròpia de les àrees de coneixement o matèries, plasmada en la seqüència tradicional dels temes disciplinaris. Es pretén acostar-se a la lògica de l'aprenent per donar sentit als seus aprenentatges basant-se en la seqüència de contextos rellevants plasmats en les situacions.

Primer curs

El patrimoni escènic i performatiu

- Reflexió del concepte i les tipologies de les arts escèniques i performatives a partir de l'anàlisi d'exemples.
- Descripció de l'evolució històrica de la representació escènica i performativa basada en peces clau del patrimoni.
- Ús del llenguatge escènic i performatiu contemporani en els exercicis d'improvisació i creació.
- Observació de la dramaticitat, la teatralitat i la performativitat de les peces analitzades.
- Visites a teatres, espais escènics i no escènics des del punt de vista del teatre com a patrimoni material i immaterial.

Expressió i comunicació escènica i performativa

- Desenvolupament de l'expressió corporal, gestual, oral i ritmicomusical en la interpretació actoral.
- Disseny de l'espai escènic com a generador de significat tenint en compte la convenció teatral.
- Creació d'un conflicte dramàtic: personatge, situació i acció dramàtica.
- Construcció del personatge dramàtic des de l'anàlisi i la caracterització.
- Ús dels recursos plàstics en les manifestacions escèniques i performatives: escenografia volumètrica i virtual, caracterització, il·luminació i espai sonor.

Expressió corporal aplicada a les arts escèniques i performatives

- Preparació física i preparació preexpressiva en la cura del cos i de la veu a l'aula.
- Interpretació a partir de l'expressió corporal, el mim i la dansa.
- Anàlisi del personatge dramàtic: objectius i funcions dins del context de l'obra.
- Desenvolupament del procés i execució d'una peça escènica de manera col·laborativa.

Escenificació i representació escènica i performativa

- Reflexió i crítica sobre el concepte i les característiques de l'espectacle escènic.

- Identificació de les tipologies bàsiques de l'espectacle escènic (clàssic, d'avantguarda, corporal, occidental, oriental, d'objectes, musical i de dansa) a partir de l'observació d'exemples.
- Disseny d'espectacles escènics: equips, fases i àrees de treball a l'aula i en l'entorn professional.
- Creació dramatúrgica en el disseny d'un projecte escènic.
- Producció i representació d'un projecte escènic.
- Direcció artística en projectes escènics a l'aula.
- Organització de l'assaig i desenvolupament de les funcions de la direcció escènica i la regidoria. Adaptació del tipus d'assaig dependent de la finalitat, la fase i l'organització del projecte escènic.

La recepció de les arts escèniques i performatives

- Recepció de les arts escèniques i performatives en contextos reals i en gravacions.
 - Reflexió sobre les preferències del públic teatral contemporani en relació amb el gust personal.
 - Identificació de peces amb una convenció escènica clàssica (la quarta paret).
- Anàlisi i crítica d'espectacles escènics.
- Descripció d'oportunitats de desenvolupament social i econòmic dels espectacles escènics i performatius en les indústries culturals.

Segon curs

El patrimoni escènic i performatiu

- Anàlisi crítica del significat social de les arts escèniques i performatives tenint en compte la perspectiva de gènere, la identitat i la performativitat.
- Identificació d'elements dels espectacles des del punt de vista ritual i social que incloguin les festes populars.
- Valoració i visionat de les tendències actuals a la representació escènica i performativa.
- Observació i anàlisi de les manifestacions escèniques i performatives no orals.

Expressió i comunicació escènica i performativa

- Pràctica en actes performatius com a generació de noves realitats.
- ús dels elements característics de l'espai escènic i performatiu actual.
- Descripció de l'evolució de les estructures dramàtiques actuals i reflexió sobre la memòria performativa com a patrimoni immaterial.
- Interpretació del personatge en acció a les manifestacions actuals.
- Disseny i adequació dels espais no escènics a partir dels recursos plàstics i escenogràfics.

Expressió corporal aplicada a les arts escèniques i performatives

- Pràctica dels mètodes interpretatius actuals.

- Construcció actual del personatge dramàtic.
- Creació performativa des del procés i en l'execució.

Escenificació i representació escènica i performativa

- Creació d'un espectacle performatiu a partir d'un concepte i tenint en compte les característiques pròpies del llenguatge.
- Aplicació d'elements de les diverses tipologies bàsiques de l'espectacle performatiu: espais escènics i espais no escènics. Integració de llenguatges no orals i tecnològics.
- Disseny d'espectacles en espais no escènics: adaptació, equips, fases i àrees de treball.
- Composició dramatúrgica d'un procés escènic i performatiu complex.
- Producció i representació d'un projecte escènic i performatiu complex.
- Direcció artística en projectes escènics i performatius complexos.
- Preparació i assaigs d'un espectacle escènic i performatiu complex.
- Representació d'espectacles escènics i performatius complexos.

La recepció de les arts escèniques i performatives

- Assistència i/o participació en espectacles escènics i performatius actuals.
- Anàlisi i crítica de manifestacions escèniques i performatives.
- Emprenedoria cultural en espectacles escènics.